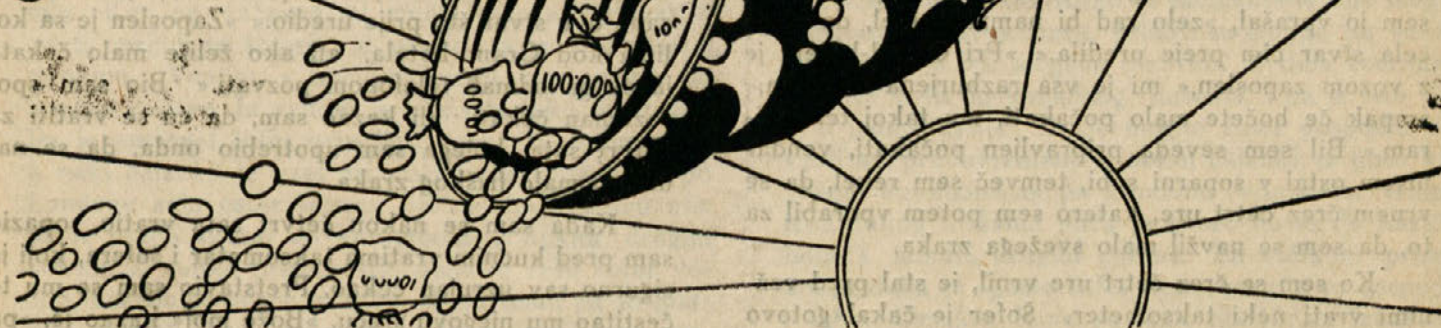

Mednarodna Pošta Sreče

Letna naročnina . . . Dinara 50'—
Godišnja pretplata . . . Dinara 5'—
En komad
Jedan komad

Najmanj 12 izvodov
Najmanje 12 izvoda

IZDAJATELJ: MEDJUNARODNO BANKARSKO DRUŠTVO
IZDAVAČ: S O. J., MARIBOR, ALEKSANDROVA C. 11

Poštni hranilni račun, Ljubljana
števil. 14.880

Štev. 4

V aprilu 1931

Leto IV

Če postaneš na mah milijonar.

Iz nekega dunajskega časopisa posnemamo:

»V moji praksi« tako nam je pripovedoval ravnatelj O. R. »sem prinesel že mnogim ljudem nenadno srečo v hišo in moram pravzaprav ugotoviti, da je šlo v teh slučajih vedno le za ljudi, katerim je pomenil glavni dobitak — za katerega namreč v predmetnem slučaju gre — popoln preobrat v njihovem življenju, ki se je do tega trenutka razvijalo v skrbeh in pomanjkanju ali pa v zelo bornih razmerah. To so Vam bili vedno ljudje iz predmestja, v tesnih in siromašnih prostorih, ljudje, ki so korakali od svoje mladosti vedno le na senčni strani življenja. K mojim najinteresantnejšim izkušnjam moram vsekakor prišteti opazovanja, kako različno so sprejemali ti ljudje vesti, ki so jim v trenutku spreobrnila ves način njihovega življenja.

Tako je na primer pred nekaj leti padel glavni dobitak od 2 in pol milijard na nekega moža, ki je bil v naših knjigah vpisan kot šofer, stanujoč v neki mali ulici v Hernalsu. Najel sem si avto in se peljal okoli poldneva k njemu, ker vem iz izkušenj, da se ob tem času najdejo ljudje najlažje doma. Majhno stanovanje, soba in kuhinja. Na moje trkanje mi odpre neka mlada, a siromašno oblečena žena, ki je bila ravno v kuhinji zaposlena. Okna so bila obrnjena proti nekemu ozkemu dvorišču, od katerega je prišlo vse nekaj drugega, kakor pa svetloba. Moral sem se najprej privaditi na temo v prostoru, ki je bil napolnjen s soparo, prihajajočo iz kuhinje. Vprašal sem po tem in tem gospodu. »Kaj želite od njega?« vpraša žena. »Ali ste mogoče od policije? Dali je moj mož kaj napravil?« Potolažil sem jo in ji rekel,

Kada postaneš na jednoč milijunar.

Iz bečkih novina posnamemo:

»U mojoj praksi,« tako pričao nam je ravnatelj O. R. »donio sam mnogim ljudima nenadno srečo te moram svakako konstatovati, da se je radilo u ovim slučajevima baš uvijek samo o ljudima, kojima značio je glavni dobitak — o kojem u predmetnom slučaju govorim — potpun preokret u njihovom životu, koji razvijao se je do sada samo u brigama i oskudici ili u vrlo siromašnim prilikama. To su Vam bili uvijek ljudi iz predmestja u tesnim i siromašnim prostorima, ljudi koji su od svoje mladosti korakali uvijek samo na senčnoj strani života. Mojim najinteresantnijim izkušnjama moram svakako pribrojiti opazovanja, kako raznoliko primali su ljudi vesti, koje su im u trenutku spreobrnila sav način njihovog života.

Tako je na primer prije nekoliko godina pao glavni zgoditak od 2 i po milijarda na jednog čovjeka, koji upisan bio je u našim knjigama kao šofer u jednoj maloj ulici u Hernalsu. Uzeo sam si auto te se naputio oko podne do njega, jer znadem iz vlastitih izkušnja, da se nadjaju ljudi za ovo vreme najlakšije kod kuće. Maleni stan, soba i kuhinja. Na moje kucanje otvorila mi je jedna mlada, a siromašno obučena žena, koja bila je baš u kuhinji zaposlena. Prozori bili su na strani jednog malenog dvorišta, od kojega došlo je sve drugo prije, nego svijetlo. Naučiti morao sam se najprvo na tamni prostor, koji je bio napunjen sa dušljivim kuhinjskim zrakom. Zapitao sam za tog i tog gospodina. »Šta želite od njega,« pita žena. »Da-li ste mogoće od policije, da-li je moj muž što napravio?« Pomirio sam ju te kazao, da mu

da mu prinašam samo veselo novico. »Vaš muž je zadel veliki dobitak in prišel sem mu povedat, da lahko vsak hip dvigne denar v našem zavodu.« »Moj Bog, dobitak? Odkod le? Saj vendar nismo imeli nikake srečke!« se je začudila. »No da, Vaš muž Vam pač tega ni povedal« sem ji odvrnil. »Ampak stvar gre že v redu. Dobili ste 250.000 šilingov.« »Moj Bog,« je zakričala, »je to mogoče? Toliko denarja vendar niti ne obstoji in kako naj bi bil prišel moj muž do tako drage srečke!« »Kdaj pa pride?« sem jo vprašal, »zelo rad bi namreč videl, da bi se cela stvar čim preje uredila.« »Pri Grand-hotelu je z vozom zaposlen,« mi je vsa razburjena odvrnila, »ampak če hočete malo počakati, mu takoj telefoniram.« Bil sem seveda pripravljen počakati, vendar nisem ostal v soparni sobi, temveč sem rekel, da se vrnem čez četrt ure, katero sem potem vporabil za to, da sem se navžil malo svežega zraka.

Ko sem se čez četrt ure vrnil, je stal pred vežnimi vrati neki taksometer. Šofer je čakal gotovo ves razburjen pri vratih. Predstavil sem se mu in mu častital k njegovi sreči. »Moj Bog,« je mrmral, »saj smo potem bogati ljudje. In kdaj dobim lahko denar?« »Odpeljite se kar z menoj v našo pisarno,« sem mu rekel. »Tam je denar za Vas že pripravljen.« Med tem se je zopet prikazala njegova žena, smrtnobleda, a vendar od sreče žareča. »On jo je le imel,« pravi, »in niti besede mi ni o tem omenil.« »No da,« pravi on, »kdo pa bi si mislil, da bom ravno jaz...«

»Torej, kam naj gospoda zapeljem,« vpraša potem sedeč pri volanu. Dal sem mu naslov. V desetih minutah sva že bila na cilju, a v nadaljnjih desetih minutah je bil denar v samih novih bankovcih že preštet. Srečni dobitnik se je med tem popolnoma pomiril in preštel natančno denar. »Ide v redu,« pripomni potem, »a nimam nobene torbice. Kam naj spravim denar? Mogoče napravimo kar en zavitek iz ovojnega papirja.« Med tem, ko sta obe pisarniški gospodični pripravili zavitek, sem skušal doznati od dobitnika, kaj bo sedaj počel s tolikšnim denarjem. Le-ta pa je naenkrat postal zelo kratkobe-seden in je izbegaval mojim vprašanjem. »Najprej si na vsak način kupim voz,« pravi, »a potem si bom nadaljno stvar šele premislil.«

Naenkrat mu pade nekaj v glavo. Dal je še enkrat zavitek odpreti, vzame dva precej velika bankovca iz njega in ju s pomembno kretnjo izroči pisarniškim gospodičnima. »Za Vajin trud« pravi. Šele sedaj se poslovi in odide s svojim premoženjem. Gledal sem še nekoliko iznenaden za njim, ker se je tako navadno poslovil, a glej ga, že je zopet pri vratih. »Oprostite,« pravi, »v naglici sem popolnoma pozabil inkasirati vožnju; 3 šilinge znaša.«

Iz tega se je dalo posneti, da muž ni bil eden izmed onih, ki izgubijo od samega veselja glavo.

donesem samo veselu novico. »Vaš muž pogodio je veliki zgoditak i došao sam mu kazati, da može novac svaki čas dignuti kod našeg zavoda.« »Bože mili, zgoditak? Ali odkuda? Mi nismo imali nijedne srečke!« začudila se je. »Pa da, Vaš muž Vas sigurno nije o tome informisao« odgovorio sam joj. »Ali stvar ide u redu. Dobili ste 250.000 šilinga.« »Bože moj,« viknula je, »da-li je to moguće? Ali toliko novaca ni ne postoji i kako da bi došao moj muž do tako skupe srečke?« »A kada dodje?« zapitao sam, »ja bi veoma rado ovu stvar što prije uredio.« »Zaposlen je sa kolima kod Grand-hotela, ali ako želite malo čekati, ja ću ga odmah telefonom pozvati.« Bio sam sporazuman čekati, ali kazao sam, da ću se vratiti za četvrt sata, kojega sam upotrebio onda, da se na-užijem malo friškog zraka.

Kada sam se nakon četvrt sata vratio, opazio sam pred kućnim vratima taksometer i šofera, koji je sigurno sav uzrujan čekao. Pretstavio sam se mu te čestitao mu njegovu sreću. »Bože moj« kazao je, »pa sada smo bogati ljudi. A kada dobijem novac?« »Odvezite se sa mnom u našu kancelariju. Tamo je novac za Vas već pripravljen.« Medjutim prikazala se je opet njegova žena, smrtnoblijeda, a ipak sva sretna. »On je srećku ipak imao,« kaže, »a nijedne riječi mi nije o tome kazao.« »Jest,« odvrne muž, »a ko bi mogao znati, da ću baš ja...«

»Dakle, kuda da Vas odvezem, gospodin?« pita me onda, kad je već sjedeo kod volana. Dao sam mu naslov. U 10 minuta bili smo već na cilju, a nakon nadaljnih 10 minuta bio je novac u samim novim bankovcima već prebrojen. »Ide u redu« pripomni onda, »a ja nemam nikakve taške. Kuda sa novcem? Mogoće napravimo jedan zavitek iz papira.« Medjutim ali, kada su kancelarijske gospojice pripravile zavitek, pokušao sam doznati od njega, kako će sada ovaj novac upotrijebiti. Postao je ali najednoć veoma tih te izbjegavao je mojim upitom. »Najprije si na svaki način nabavim jedan auto, a što ću kasnije raditi, to moram još premisliti« kaže naposljed.

Na jedanput izmislio si je još nešto. Pustio je otvoriti još jednom paket, a iz njega uzeo je dva veoma velika bankovca te iste ponudio pisarničkim gospojicama i to sa veoma važnom kretnjom: »Za Vaš trud.« Tek sada poslovi se te odlazi sa svojim novcem. Gledao sam još nekoliko vreme za njim, jer iznenaden sam bio na njegovo tako obično slovo. A na jedanput se opet okrene: »Izvinite, ali u naglici zaboravio sam inkasirati vožnju; 3 šil. iznosi.«

Iz ovoga posneti možemo, da nije bio ovaj muž jedan izmedju onima, koji izgubiju zbog prevelike radosti svoju glavu.

Nakon poravnanja svih obroka i troškova kao i nakon primitka prodajnog lista šaljemo našima strankama **originalne srečke.**

Umrla od strahu.

Vseobče znano je, da ljudje lahko radi strahu umrejo. Pravi primer za to je smrt gospe Powis iz Londona.

Bila je znana londonska lepotica, ki se je s svojim elegantnim avtomobilom prikazala zdaj tu zdaj tam. Nekega dne je prihitel njen šofer k policiji in tu izjavil, da sedi njegova gospodarica mrtva v avtomobilu. Ker se začasno ni mogel konstatirati vzrok smrti, prijeli so šoferja, a sumilo se je na zločin s strupom. Vendar s temi teorijami niso prišli do končne rešitve. In vendar je bila ista tako priprosta. Da je zamogel šofer pripeljati gospo še pravočasno k neki čajanki, je vzel pri vožnji z avtomobilom po Londonu zelo oster tempo. Pri nekem križišču ulic pa je prišlo skoraj do karambola z nekim drugim vozom. Z veliko prisotnostjo duha je rešil šofer vozilo, vozečo se gospo in sebe. Kljub temu pa so blatniki oplazili drugi avtomobil. Pri neizogibnem pretresu voza je slišal šofer, kako je gospa na glas zahtela. Ko se je obrnil proti njej, se mu je zdelo, da je padla v nezavest. V resnici pa je bila že v tem momentu mrtva. Usmrtil jo je strah.

To je bil prvi slučaj te vrste, ki se je tudi takoj preiskal. Na podlagi ugotovil se je izdalo zdravniško mnenje, v katerem se je naglašalo, da nastopa pri smrtnem slučaju vsled nenadnega strahu v največ slučajih vsled fizičnih vzrokov mrtvoudnost možganov, kar ima za posledico, da izostane krvna cirkulacija telesa in sape.

Znano je, da so se med vojno našli mnogi mrtvi vojaki, pri katerih se ni mogla najti niti najmanjša rana in ki niso utrpeli niti najmanjšega zastrupljenja vsled plina in ki so vendarle na nekak način umrli. V teh slučajih je moral menda tudi nastopiti nenaden strašen pripetljaj, ki je bil vzrok njihove smrti. V vojnem času se vendar ni našlo toliko časa, da bi se zato brigali in pretresli celo zadevo. Iz priložnostnih poročil pa je razvidno, da so bili ti mrličji mnogokrat popolnoma zdravi ljudje, vendar z zelo tankočutnim živčnim sistemom.

Nenadnost vendar ni noben pogoj za take pripetljaje. V Philadelphiji je neki uslužbenec prejel od sodnije povabilo za jutrišnji dan. Ko je povabilo odprl in prečital, je postal ves blede in zgubil za dve dolgi uri govor. S sodnijo ni imel nikdar opravka ter se je radi tega nenavadno razburil. Vsi pomirjevalni poskusi so bili zaman. V jutru onega dneva, ko bi bil moral iti na sodnijo, so ga našli mrtvega v postelji. Strah, ki ga je dobil vsled povabila in strah pred tem, kaj ga je čakalo, ga je usmrtilo.

Umrla iz straha.

Sveopće je poznato, da ljudi zbog straha lahko umru. Pravi primjer za to je smrt gospodje Powis iz Londona.

Bila je poznata londonska lepotica, koja se je sa svojim elegantnim automobilom pokazala sada tu, sada tamo. Jednoga dana došao je njen šofer k policiji i tu izjavio, da sjedi njegova gospodarica mrtva u automobilu. Kako se momentano nije mogao konstatirati uzrok smrti, primili su šofera, jer su držali da ju je isti moguće otrovao. S tima teorijama ali nisu došli do konačnog rješenja, i da je isto bilo vrlo jednostavno. Da je mogao šofer gospodju dovesti još pravovremeno k nekoj čajanki, je uzeo kod vožnje automobilom po Londonu vrlo ostar tempo. Kod nekog križanja ulica je skoro došlo do karambola s jednim drugim kolima. Sa velikom prisutnošću duha je spasio šofer kola, vozeću se gospodju i sebe. Usprkos tomu su ipak blatobrani zahvatili drugi auto. Kod neizbježivog potresa kola, je čuo šofer kako je gospodja glasno viknula. Kada se je okrenuo prema njoj, mu se je učinilo, da je ista pala u nesvjest. Zaista je bila već u tom momentu mrtva. Usmrtilo ju je strah.

To je bio prvi slučaj te vrste koji se je odmah pronašao. Na podlozi ustanovljenja se je izdalo liječničko mnjenje, u kojem se je naglasilo, da nastupa smrt uslijed nenadanog straha najviše u slučajevima uslijed fizičnih uzroka oslabljena moždijana, jer imade posljedicu, da izostane krvna cirkulacija tjelesa i sape.

Poznato je, da se je za vrijeme rata našlo mnogo mrtvih vojnika, kod kojih se nije mogla naći ni najmanja rana, i koji nisu bili moguće otrovani plinom, pa su ipak na neki način umrli. U tim slučajevima je morao sigurno isto nastupiti kakav nenadani strašan događaj koji je bio uzrok njihove smrti. Za vrijeme rata nije bilo toliko vremena, da bi se za to brinuli i da bi cijelu stvar pretresli.

Prilikom izvještaja je razvidno, da su bili ti mrtvaci potpuno zdravi ljudi ali valjda sa vrlo tankočutnim živčanim sistemom.

Nenadnost nije nikakova pogodnost za takove događaje.

U Philadelphiji primio je neki činovnik od suda poziv za prekosutrašnji dan. Kada je poziv otvorio i pročitao, postao je sav blede i izgubio je dva dobra sata govor. Sa sudom još nije nikada imao posla, te ga je to neobično uzrujalo. Svi pokusi da se ga smiri su bili uzaludni. U jutro onoga dana, kada bi morao ići na sud, našli su ga mrtvoga u krevetu. Strah kojega je dobio uslijed poziva i strah pred tim šta ga je čekalo, ga je usmrtilo.

Dne 14. maja 1931

se vrši žrebanje srb. Tobačnih srečk in srečk srb. Rdečega križa.

vrši se vučenje srb. Duvanskih srečaka i srečaka srb. Crvenog krsta.

Načrt žrebanja drž. srečk v Kraljevini Jugoslaviji.

Raspored vučenja drž. srečaka u Kraljevini Jugoslaviji.

15. januara: Obveznice Srpskog Crvenog krsta
15. januara: Obveznice Srpske Duhanske srečke
16. januara: 2½% Obveznice Lutrijske Državne Rente za Ratnu Štetu
Obveznice Srpske Duhanske Srečke
16. februara: 2½% Obveznice Lutrijske Državne Rente za Ratnu Štetu
14. maja: Obveznice Srpskog Crvenog krsta
14. maja: Obveznice Srpske Duhanske Srečke
14. septembra: Obveznice Srpskog Crvenog krsta
14. septembra: Obveznice Srpske Duhanske Srečke

Našim p. n. strankam!

Za slučaj eventuel. dobitka
izplačamo premiju le tedaj,
če so

Našim p. n. strankama!

Za slučaj event. zgoditka is-
platimo premiju samo tada,
ako su

OBROKI

■ v redu vplačani ■

■ u redu uplačeni ■

Ne pozabite na dospel
obrok za mesec

||

Ne zaboravite na dospel
obrok za mesec

APRIL

da ne zgubite pravice
do igre!

||

kako ne biste gubili
pravo do igre!